

Молодий комуніст

ІМЕНІ ДІДІХІВСЬКОГО

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ АКМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

Рік видання XIV
№ 138 (1774).

ЧЕТВЕР, 22 листопада 1973 року

Ціна 2 коп.

Звітно-виборна партійна конференція комуністів „Арсеналу“

Відбулася звітно-виборна партійна конференція комуністів Київського заводу „Арсенал“ імені В. І. Леніна. Її делегати всебічно обговорили підсумки організаційно-масово-політичної роботи партійної організації підприємства за час, що минув після XXIV з'їзду КПРС.

На конференції виступив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України В. В. Щербинський. У роботі конференції взяв участь кандидат у члени Політбюро ЦК Компартії України, перший секретар Київського обкому партії В. М. Цибулько. Учасники конференції прийняли розгорнуте рішення, спрямоване

на мобілізацію трудівників заводу по успішному завершенню планів і соціалістичних зобов'язань 1973 року, завдань п'ятиріччя на вдосконалення стилю і методів роботи заводської партійної організації. Обрано новий склад парткому підприємства. (РАТАУ).

У ЦК ЛКСМУ

ПЕРЕМОЖЦІ ВІДЗНАЧЕНО

17 тисяч комсомольсько-молодіжних кормодобувних спеціальних бригад, ланок і екіпажів створено в період республіканського комсомольсько-молодіжного двомісячника по заготівлі кормів для громадського тваринництва. Під час двомісячника юнаки і дівчата заготовили майже 30 тисяч тонн грубих, більше 34 тисяч тонн соковитих кормів.

У колгоспах і радгоспах республіки проводилися ударні декади, суботники, недільники по заготівлі кормів. Штаби і загони „Комсомольського прожектора“ проводили рейди-перевірки ходу заготівлі, збереження та раціонального використання кормів, комітети комсомолу господарств значну увагу приділяли культурно-побутовому обслуговуванню працюючих на зоранні кормових культур.

Секретаріат ЦК ЛКСМУ України, Колегія Міністерства сільського господарства УРСР, Міністерство радгоспів УРСР та Міністерство харчової промисловості УРСР підбили підсумки двомісячника. Переможцями визнано: по зоні Стену — Токмацьку районну комсомольську організацію Запорізької області, по зоні Лісостепу — Глобінську районну комсомольську організацію Полтавської області, по зоні Полісся — Ніжинську районну комсомольську організацію Чернігівської області. Цим колективам присуджено перші премії — магнітофони „Дніпро-14а“. Другі премії — радіоли „Урал-111“ присуджено комсомольським організаціям Царичанського району Дніпропетровської області, Фастівського району Київської області, Дубровицького району Рівненської області. Треті премії — фотоапарати „Зеніт-Е“ присуджено комсомольським організаціям Новотроїцького району Херсонської області, Ярмолинського району Хмельницької області, Коростенського району Житомирської області. Ці колективи нагороджені Почесними грамотами ЦК ЛКСМУ України.

За активну роботу у залученні молоді до заготівлі кормів для громадського тваринництва в період республіканського двомісячника Почесною грамотою ЦК ЛКСМУ України нагороджено Олександрівську комсомольську організацію Кіровоградської області.

СЕМІНАР ЗАВЕРШИВ РОБОТУ

С О Ф І Я. (ТАРС). На болгарському курорті „Золоті піски“ завершив роботу Другий європейський семінар сільської молоді. В ньому взяли участь представники молодіжних організацій ряду європейських країн, у тому числі Радянського Союзу, а також ВФДМ, Міжнародного союзу студентів, міжнародної організації праці і ЮНЕСКО.

Учасники семінару обговорили питання політичного, економічного і соціального становища сільської молоді.

ДВА РОКИ ТРУДИТЬСЯ В ТВАРИНИЦТВІ КОМСОМЛКА ЛЮБОВ ШЧЕГЕЛЬСЬКА З КОЛГОСПУ ІМЕНІ ЕНГЕЛЬСА НОВОАРХАНГЕЛЬСЬКОГО РАЙОНУ. НИНІШНЬОГО РОКУ ВІД КОЖНОЇ СВИНОМАТКИ ВОНА ОТРИМАЛА І ВИРОСТИЛА 21 ДІЛОВЕ ПОРОСЯ, НА ФОТО: Л. ШЧЕГЕЛЬСЬКА.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

ХЛОПЦІ ОДНІЄІ ТРАКТОРНОЇ

● В колгоспі „Росія“ Голованівського району велика комсомольська сім'я — 77 членів ВЛКСМ

Володимир і Леонід Дудинки одразу ж після школи прийшли до тракторної бригади. Попрацювали трохи, а потім — служба в лавах Радянської Армії. Колективом їх проводжали. Хлопці в листах обіцяли, що знову поверну-

раніше працював на тракторі „Беларусь“, з цього року доручили нового Т-150 К. Влітку Олександр зібрав хліб, а восени — соняхи. Намолотив понад 5 тисяч центнерів насіння. Зараз, очолює механізовану ланку по вивезенню

на поля та внесенню у ґрунти органічних добрив. Із своїм напарником Василем Гримачем норми щодня виконують на 150 — 160 процентів. Кілька років тому колектив поповнився молодими трактористами Дмитром Кривоносом і Миколою Хмелем. Вміло експлуатують і бережуть хлопці техніку, високоякісно виконують завдання. Особливо відзначилися на перевезенні качанів кукурудзи від комбайнів на тік.

На потужному тракторі Т-74 працюють Олег Красовський і Михайло Цисар. Цей екіпаж був передовим на збиранні пізніх культур і на оранці язбу. Норми виробітку виконував на 110 — 115 процентів, дотримуючись відмінної якості. Тепер хлопці ремонтують причіпне знаряддя, на черзі — трактор.

Цілий сезон працював на буряковій плантації разом з батьком на одному тракторі комсомолец

Дмитро Собко. Своїм Т-38 вони і сіяли, і підживлювали та обробляли посіви і збирали врожай. Тракторна бригада має найвищий у колгоспі і в районі здобуток цукристих в цьому році — по 278 центнерів з гектара.

Добре встиг зарекомендувати себе в колективі тракторист Анатолій Трач. Нещодавно механізаторська сім'я проводжала його до лав Радянської Армії.

— Віряться, — каже бригадир тракторної бригади Василь Іванович Добрянський, — що він знову повернеться в наш колектив і вирощуватиме хліб.

Чимало хорошого можна сказати і про інших молодих трудівників, які внесли свою частку старань у вирощення високих врожаїв зернових і технічних культур. Надійна зміна прийшла на допомогу ветеранам. В її руках майбутнє колгоспу.

О. ДОВГІЙ, наш громадський кореспондент.

ЦЕНТРАЛЬНОМУ КОМІТЕТОВІ КОМПАРТІЇ УЗБЕКИСТАНУ ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УЗБЕЦЬКОЇ РСР РАДІ МІНІСТРІВ УЗБЕЦЬКОЇ РСР

Центральний Комітет КПРС, Президія Верховної Ради СРСР, Рада Міністрів СРСР палко поздоровляють колгоспників, робітників радгоспів, механізаторів, спеціалістів сільського і водного господарства, вчених, працівників сільськогосподарських і заготівельних органів, трудящих міст, колективи навчальних закладів, партійних, радянських, профспілкових і комсомольських працівників Узбекистану — всіх, хто брав активну участь у боротьбі за базову, з великою трудовою перемогою — виконанням соціалістичних зобов'язань і продажем державі 4 мільйонів 900 тисяч тонн бавовни-сирцю.

Продаж державі вперше такої великої кількості бавовни є великим вкладом республіки у справу успішного виконання Директив XXIV з'їзду КПРС по розвитку сільського господарства країни і піднесенню добробуту радянського народу.

Досягнуті успіхи стали можливі в результаті самовідданої праці трудівників сільського і водного господарства і всіх трудящих Узбекистану, великої організаторської і політичної роботи партійних, радянських, профспілкових і комсомольських організацій та господарських органів республіки.

ЦК КПРС, Президія Верховної Ради СРСР і Рада Міністрів СРСР висловлюють впевненість у тому, що трудівники сільського господарства Узбецької РСР своєю наполегливою працею доб'ються нових успіхів у землеробстві, розгорнуть боротьбу за прискорений розвиток тваринництва і з честю виконають завдання п'ятирічного плану по виробництву і продажу державі всіх сільськогосподарських продуктів.

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ КПРС

ПРЕЗИДІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

РАДА МІНІСТРІВ СРСР

ПЛІДНА СПІВРУЖНІСТЬ УЧЕНИХ ВІДКРИТТЯ ДНІВ БОЛГАРСЬКОЇ НАУКИ І ТЕХНІКИ В КИЄВІ

КИЇВ. (РАТАУ). 20 листопада в столиці України урочисто відкрито Дні болгарської науки і техніки. В сесійному залі Київської міської Ради депутатів трудящих зібралися представники партійних, радянських і громадських організацій, вчені, передовики і новатори виробництва, діячі культури. Тут же присутні члени делегації Народної Республіки Болгарії.

Збори відкрив голова оргкомітету по проведенню Днів болгарської науки і техніки в Києві, заступник Голови Ради Міністрів УРСР О. О. Бурмистров.

Про результати співробітництва вчених Болгарії і СРСР розповів в своєму виступі член ЦК Болгарської комуністичної партії, голова комітету науки, технічного прогресу і вищої освіти НРБ Наво Павазов.

Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнев охарактеризував зв'язки, дружбу і співробітництво між нашими країнами як яскравий приклад відносин нового типу. „Коли б нас спитали, що таке соціалістичний інтернаціоналізм, — сказав він, — ми б відповіли: подивіться на відносини між Болгарією і Радянським Союзом. Це і є соціалістичний інтернаціоналізм у дії“.

Про загомлі плоди співробітництва вчених і спеціалістів України з болгарськими колегами розповів президент Академії наук УРСР Герой Соціалістичної Праці Академік Б. Є. Плот, заступник Голови Державного комітету Ради Міністрів СРСР по науці і техніці К. В. Черняв, голова виконкому Київської міської Ради депутатів трудящих В. О. Гусев.

На зборах був присутній завідувач відділом науки і улюблених закладів ЦК Компартії України Ф. М. Рудич. На закінчення учасникам зборів було показано болгарський документальний фільм про перебування в НРБ з дружнім візитом Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнева.

В експозиціях музею колгоспу «Іскра» Олександрівського району широко представлені матеріали про розвиток і культурне життя Радянської влади, про земляків.

На фото: в музеї колгоспу «Іскра» Олександрівського району. Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

ЗА ВИСОКИЙ УРОЖАЙ 1974-го

Як відомо, в нинішньому році п'ятиріччі хлібороби України засіяли у державні засіки понад мільярд пудів зерна.

Але досягнуто — не межа. Сільські трудівники республіки спрямовують зусилля на те, щоб цей мільярд став мінімальною нормою. Отож у наступному році намічено виробити не менш як 45 мільйонів тонн зерна.

Для забезпечення високого врожаю в 1974 році вчасно, в найкращі агротехнічні строки проведено сівбу озимих, площа яких зайняла 10 мільйонів 595 тисяч гектарів — значно більше, ніж торік. Озиме поле засіяно кращими районизованими сортами. Широко впроваджено сильні перспективні сорти озимої пшениці — «Аврора», «Кавказ», «Одеська-50», «Поліська», «Прибій», «Іллічівка» та інші. Важливо й те, що на переважній більшості площ під час сівби в рядки внесено мінеральні добрива.

Осіньні дощі наповнили землю, і озимина

добре розвивається. Зараз провадиться підживлення посівів. Цю роботу проведено на півтора мільйонах гектарів.

Закладається міцна основа для доброго врожаю і ярових культур. Завершено оранку на зяб.

Повним ходом іде підготовка посівів. Кондиційного засіяно майже 16 мільйонів центнерів, в тому числі першокласного — 12,8 мільйона центнерів. Це майже на вісім процентів більше, ніж на той же час торік.

Великі почесні завдання стоять перед кукурудзівцями. Посіви цієї важливої культури намічено розширити в наступному році до трьох мільйонів гектарів.

Колгоспи і радгоспи республіки розробляють плани на наступний рік, беруть підвищені соціалістичні зобов'язання по виробництву і продажу державі основних сільськогосподарських культур.

(РАТАУ).

НА ПЕРЕРВІ — В БІБЛІОТЕКУ

Неможливо переоцінити ту грандіозну роль, яку відіграє книга в духовному розвитку людини. Особливо велике її значення в період найбільш інтенсивного формування особи — в дитячі роки.

Книга, прочитана в дитинстві і юності, нерідко залишає незабутній слід в душі, запам'ятовується на все життя.

Недаремно основоположник радянської літератури М. Горький називав книгу найбільш складним і великим чудом із всіх чудес, здійснених людством.

На уроках, виховних годинах, гурткових заняттях, в позакласний час вчителі мови і літератури середньої школи № 30 м. Кіровограда дбають про те, щоб художня література мала повсякчасний вплив на ідейне формування школярів, щоб учні були захоплені в книгу.

Учні — постійні читачі шкільної бібліотеки.

Найактивніші читачі — учні 2 А, 5 А, 9 А і 10 А класів (класні керівники О. І. Ілішева, В. П. Ткаченко, В. Т. Чепіленко і В. Т. Бовтис).

Велика заслуга в прищепленні любові до школярів до книги належить шкільному бібліотекареві Антоніні Федорівні Юрченко, яка на цій почесній ниві працює 17 років.

Р. ДАЙДАКУЛОВ,
наш позаштатний кореспондент.

СИН Ленінського комсомолу і Комуністичної партії Олександр Бойченко повторив подвиг Миколи Островського. Незважаючи на тяжкий стан здоров'я (сліпоту і нерухомість), Бойченко знайшов у собі силу і мужність розповісти нащадкам про славне життя і героїчну боротьбу його покоління, про молодість тих, хто закладав основи нової соціалістичної держави.

Син сльотаря Київського департаменту Олександр істотна частина років розпочав трудове життя. Робітничу сім'я була великою школою для майбутнього письменника, вона визначила весь подальший його шлях. А шлях цей тісно пов'язаний з героїчним комсомолом України, з величними бойовими і трудовими подвигами молодого покоління революціонерів.

О. Бойченко — вихованець і стійкий солдат партії і комсомолу. Сімнадцятирічним юнаком він вступає до лав комсомолу, а через три роки — до Ленінської партії. І скрізь, куди його посилали партія і комсомол,

з'їзд партії прийняв історичне рішення про зміцнення союзу робітничого класу і селянства. Наступ соціалізму йде по всьому фронту. Цими подіями починається повість Бойченка, а показові здійснення цих важливих накреслень партії присвячена вся книга.

Центральний образ твору — комуніст Іскров — партійний керівник ленінського зразка. Він живе болями і радіщами народу, його думками і сподіваннями. В записнику Іскрова відзначено все, що слід виконати негайно: «Організувати вивчення постанов Х з'їзду РКП(б)», «Роздобути кольорового металу», «Дістати Стрекаленкові на сорочку» та ін.

Образом Іскрова стверджується в повісті керівник і спрямовуюча роль партії у всіх ділянках нашого життя. Іскров не один. Навколо нього гуртуються передові робітники, комсомольці, молоді.

З великою любов'ю змальовує О. Бойченко своїх молодих героїв, розкриває багатий внутрішній світ, духовну красу юнаків і дівчат, їхні щирої громадські інтереси.

СПІВЕДЬ КОМСОМЛЬСЬКОЇ ЮНІ

● 22 ЛИСТОПАДА МИНАЄ 70 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ОЛЕКСАНДРА МАКСИМОВИЧА БОЙЧЕНКА — АВТОРА СЛАВНОЗВІСНОЇ ПОВІСТІ «МОЛОДИСТЬ».

Бойченко наполегливо, завзято і послідовно здійснював лінію партії. За принциповість і прямоту Бойченка глибоко поважали всі, хто його знав. Як доброго товариша і давнього знайомого зустрічали Олександра і в молодіжному гуртожитку, і в цеху заводу, і в майстернях депо.

В 1926 році Олександр Бойченко остаточно переходить на комсомольську роботу і згодом стає першим секретарем ЦК комсомолу України. На цьому посту він бере на себе найважчі ділянки роботи. В 1931 році їде в Донбас. Під час цієї поїздки О. Бойченко заступився і тяжко захворів. Хвороба прогресувала, і вже через рік лікарі визнали закостеніння суглобів і хребців. Але, навіть перебуваючи у найтяжчому фізичному стані, О. Бойченко мріяв про своє повернення до лав корисних суспільству людей. У нього виник задум — написати трилогію про своє покоління. У 1941 році перший варіант повісті «Молодість» був закінчений, але загинув під час війни. Та це не зламало прикутого до ліжка страшною хворобою письменника. У 1946 році він закінчує новий варіант першої книги трилогії «Молодість», а в 1948 році виходить з друку друга частини. Третю, останню частину він так і не завершив.

В час весняного цвітіння, 30 травня 1950 року зупинилось серце письменника — комуніста. Але його книга, написана кров'ю серця, буде завжди, поряд з книгою Миколи Островського, як велика школа мужності радянської молоді.

О. БОЙЧЕНКО — співвець юні. Його повість «Молодість» — хвилююча розповідь про ранок нашої Вітчизни, про сувору, але величну молодість того покоління, до якого належав і сам письменник. 1921 рік. Х

вільні інтимні почуття. Особливо яскраві в повісті образи Василя Бойчука та Вадима Родина. Бойчук — сирота: поліцаї вбили батька-більшовика, а денікінці розстріляли матір за допомогу червоногвардійцям. Працюючи в ЦК, Бойчук проявляє велику волю і вміння, розсудливість у боротьбі з явними і прихованими ворогами Радянської влади. Кращий друг Бойчука — Вадим Родина — син залізничного сльотаря, нащадний у боротьбі з ворогами трудового народу.

В образах Петра Кожуха і Пимена Караса зображено представників першого комсомольського покоління, якому доводилося відстоювати завоювання революції на селі, боротися з класовими ворогами, які хотіли ністилявою рукою голоду задушити молоду Країну Рад.

Почуття огиди викликають виведені у повісті вороги Радянської влади Кушні, Федченко, Попов, Ричак, Верба, Перепічка та інші.

Книга О. Бойченка допомагає виховувати почуття радянського патріотизму і соціалістичного інтернаціоналізму, закликає боротися за яскраву швидшу побудову комуністичного суспільства. Ця ідея яскраво виражена в роздумах Вадима Родина. «Батьківщина! Вона подала перед Вадимом, широка й багатолюдна, могутня і разом з тим убога, атомлена, вся в свіжих ранах... Так хіба від цього любитимеш її більше? Ні, любиш її ще більше, вона, твоя Батьківщина, відкрила тобі очі на життя, ти обороняв її в боях, терпів страждання разом з нею, голодував, жорстоко мерзнув, але все зміг, перетерпів, ще відстояти її. І ти підеш нею вперед, не шкодуючи себе, щоб зробити її прекрасною, а життя людей щасливим».

Є. РЕГУШЕВСЬКИЙ, доцент Кіровоградського педінституту ім. О. С. Пушкіна.

НА ФЕРМАХ — МОЛОДІ ГОСПОДАРІ АТЕСТАЦІЯ БУДНЯМИ

просто неба можна було присісти та й запалити сигарку.

Недалечко ж і контора правління колгоспу. Такий собі, просторий, нічим не примітний будинок. А зоотехнік показує напрямком до райцентру, — там височить двоповерховий. Ото й буде невдовзі нова контора. А тут?

Влаштують скоро червоний куток, справжній. Буде й гуртожиток для новоприбулих на ферму. Зроблять клас для занять тваринників, поближче до місця роботи.

Зоотехнік визнає, що в них є ще прогалини там, де в інших господарствах все гаразд. Разом з ватажком комсомолів, головним зоотехніком колгоспу Володимиром Рибаким вирішують питання. Певно ж, — друзі. Бо в районному управлінні сам Микола згодився піти сюди, в «Росію», селекціонером. Мав за плечима Бобринецький сільськогосподарський технікум та, як і Володимир, Білоцерківський сільськогосподарський інститут. Зналися ще у вузі.

Обидав тепер бачати: є ділянки, де треба не продовжувати, використовувати досвід попередників, а самим закладати підвалини завтрашніх успіхів. Він, Микола Шевченко, який має обидва дипломи з відзнакою, приїхав сюди викладати в колективній справі все те, чим жив, вважайте, змалку. Бо й вміє у селі. І серед його паперів, і у висушених шухляді столу Володимира Рибак — книги. Брошури, допоміжні матеріали — усе, що стосувалося їхньої роботи. Це була маленька, але вагома деталь, що додавала ще один вагомий штрих до особистого «я» зоотехніків.

Самі про себе казали мало. Зоотехнік постійно намагався говорити про людей, про дівчат з комсомольсько-молодіжної групи. Славно дівчата. Добрі в них і падої. І в Клавді Тур, і у Валентині Петренко вже більше як по 2800 кілограмів молока на кожну корову. А Ольга Головацька досягла тридцятичного рубежу. По всій фермі досягнення значні, за десять місяців — по 2682 кілограми молока.

П'ЯТЬ РОКІВ минуло, як комсомольсько-молодіжний колектив створили на племінній фермі. Не тільки працюють дівчата,

Спільного в них більше — здружилась. І відчутний був, хоч і мимовільний, вираз суму в очах Валентини Петренко, коли повела мову про те, що відділили дівчат з групами нетелів. Та й прохопилось одразу, що, мовляв, не біда, звикнемо й тут усі одна до одної, в іншому корпусі.

Правильно ведеться кілька останніх років у господарстві і матеріально стимулювання. Доярка одержить додаткової оплати по 60 карбованців за кожну первістку, якщо надасть протягом року по 3 тисячі кілограмів молока від кожної.

Згадував удумляв очі першого секретаря Новоукраїнського райкому комсомолу Миколи Суворова: ніби потерпаючи його сльоту, коли коротко поділилися думкою про доярок. Обов'язково треба згадати Антоніну Полюну, Надію Ревенко — учасниць колгоспного хору. Є і танцювальний колектив.

Політнавчання доярок відбувається у Будинку культури. Микола Шевченко допомагає партторгові колгоспу Леоніду Вереміювичу Вергунові, вести гурток політосвіти «Молодість про партію». Сам зоотехнік ще проводить заняття школи комуністичної праці з тваринниками. Тут вже дівчата набувають економічних знань.

Зараз вони збираються впроваджувати те, що в інших, скажімо, на МТФ колгоспу «Шлях Леніна» Онуфріївського району, давно існує. Микола Шевченко діставав книжечки й показував — посвідки тваринника першого й другого класів. Суха раціональність, зрозуміло, віднайшла б і деякі недоробки. Та впадає у вічі затиш довго тримається в пам'яті оте, їхнє, оптимістичне джерело, з якого п'ють снагу для веселих буднів молоді тваринники.

А. НЕЧИТАЙЛО,
спецкор «Молодого комунара».

Новоукраїнський район.

УЯВІМО собі це господарство: людина потрапляє в оточення великих і малих будівель. Здебільшого довгих і від цієї видовженості трохи приземкуватих. Ніби поприєдали корпуси племінної ферми великої рогатої худоби колгоспу «Росія», а через виболок, такі ж присадкуваті, кидаються у вічі широкими смугами шиферу на покрівлях свинарників. Ближче — барикада силосних траншей. Курганів немає. Статичний, хоча й молодий, зоотехнік-селекціонер Микола Шевченко спростує сумніви: так краще, економічніше. Важче? А там стоїть механізований навантажувач, знизу, аж з двох траншей подає відрізу на причеп.

Нескладні турботи скотарів на фермі завершуються використанням послуг механізованого рознощика. Тільки їм відомо, скільки поперечних планок цього конвейера (секцій, тобто) треба пропустити внодож корівників, щоб перед кожним тваринкою зупинилась порція корму. Це, мабуть, один з кращих варіантів годівлі худоби. У всякому разі її перевізна вагонетка, ні, тим більше, звичайний отой завантажувач, кошик, це можуть конкурувати з механічним корморозподільвачем.

А силосні траншеї були справді барикадами — кормів у достатку цього року. Не вистачило обліцованих їм для кукурудзяної маси, наспалили ще з добрим верхом. Та як додатки майже тисячу тонн сінажу, каштан неочищеної кукурудзи, концентрати різного гатунку — вийде добра кормова база для зимівлі.

Окремо треба розповісти про споруду промислового зразку. Завод для виготовлення трав'яного борошна. То наскільки цікавий для першого знайомства, стільки ж і цікавий для господарства комплекс агрегатів, що виробляє поживний продукт. Бажання пересвідчитись наочно в цьому виникло саме тоді, коли групкомсорг комсомольсько-молодіжного колективу ферми № 1 Валентина Петренко спеціально розкрила паперовий мішок, щоб показати таким кормом.

Описав і пояснив нам з Миколою Шевченком черговий електричний принцип дії всіх отих машин, які «вроблять» борошно. Із зеленої маси різних рослин, яку попередньо просушують у масині, що обертається. Можна пропускати й качани кукурудзи. Відходів нема, при підвищеній температурі в мішки сиплеться маса жовтава м'яка. Бачили тісноту будиночок, де туляться в час вільної хвилини тваринники: минув час, коли

Сьогодні — День боротьби проти португальських колонізаторів в Африці

ВІРІЯМУ. Назва цього мозамбікського селища відома нині всьому світу. Злочин, який був здійснений тут португальськими карателями — вбивство 400 мирних жителів, — викликало гнів і обурення прогресивної громадськості всіх країн.

Відомо, що без воєнної допомоги з боку Північно-Атлантичного Блоку, до якого Ліссабон приєднався з моменту утворення НАТО, Португалія — найбільша країна в Західній Європі — не змогла б вести багаторічні колоніальні війни в Африці. Тому прогресивні сили справедливо вважають співучасниками злочину у Віріяму і тих політиків і промислових магнатів Заходу, які явно або побічно підтримують диктаторський режим прем'єр-міністра Марселу Каєтану. Підтримують заради власних інтересів.

У Південній Африці знаходяться найбагатші у світі родовища деяких цінних корисних копалин, і педарма в цей район спрямовані загарбницькі погляди монополій.

Двері португальських володінь широко відчинені для західних монополій. Вони були відчинені для них 10 років тому, коли тільки почалися бої між національно-визвольними загонами і частинами колоніальної армії. Ліссабон свідомо пішов на цей крок. «Розрахунок був такий: якщо інші країни захистять свої власні інтереси в Африці, — писав римський щотижневик «Еспрессо», — то португальське ко-

лоніальне панування збережеться ще на багато років». Сьогодні в районах панування «португальського багнету» життєва площа освоюється монополіями США, Англії, ФРН, Швейцарії та інших країн. Крім того, особливого значення цьому району надають потовські стратегії. Досить сказати, що після закриття Суецького ка-

координувати дії союзних військ у зонах Середземномор'я і Східної Атлантики. В наступному натодді планують створити також «Південноатлантичний блок», куди б входили ПАР, Родезія і Португалія з її «заморськими провінціями».

Західноєвропейська громадськість все рішучіше вимагає від своїх урядів відмовитись від підтримки політики колонізаторів. Під тиском прогресивних сил у політичних колах Бонну розгорілись дискусії про можливість подальшого співробітництва з Португалією. Все більша кількість західно-німецьких парламентарів, які представляють у бундестагу правлячу коаліцію, виступає за припинення всіх поставок зброї Ліссабону і закликає федеральний уряд, а також усіх членів Північноатлантичного союзу знову вивчити питання про «португальський колоніалізм». Італійський журнал «Ринашита», як на хороший приклад, вказує на деякі скандинавські країни, «які знайшли у собі сили і рішучість відмовитись від прямої чи побічної участі в колоніальній війні Ліссабону».

Л. МІЛОВАНОВ.
АПН.

СПІВУЧАСТЬ
У
ЗЛОЧИНІ

палу основні маршрути перевезення нафти з районів Персидської затоки до Європи йдуть навколо мису Доброї Надії. Тому мати на цьому фланзі сильного союзника — одна з головних цілей атлантичних «коршунів». Саме для підсилення португальських позицій в НАТО було створено нове командування «Іберлант» із місцем перебування в Ліссабоні. Ного шефи ставлять собі за мету

ЗА
ДОПОМОГОЮ
ДРУЗІВ

«Видаємо щодобово по 1704 тони вугілля, бригадир П. Буянтогтох», — говориться в телеграмі, отриманій недавно бригадиром шахти імені Володимира Ілліча Леніна комбінату «Південкузбасвугілля» Н. Н. Олейніковим. Минулого року відомий радянський шахтар відвідав монгольських друзів з шахти «Налайха». Тоді ним і був заключений договір про соціалістичне змагання з бригадою монгольських шахтарів, очолюваною П. Буянтогтохом.

За прикладом радянських гірників налаїхінські шахтарі розгорнули змагання «тисячників». Це означало, що потрібно добувати на кожен механізований комплекс тисячу тонн вугілля за добу. І от — велика трудова перемога!

На шахті «Налайха» досягнуто рекордного для Монголії виробітку. Ця шахта — первісток пугледобувної промисловості МНР — переживає нині свою другу молодість. Підприємство повністю модернізується з допомогою Радянського Союзу. Одним з найважливіших пововедень є засвоєння механізованого очисного комплексу. Завдяки цьому за вісім місяців цього року середньодобовий виробіток на комплекс склав 1012 тонн палива, а в серпні досяг 1704 тони. Колектив систематично перевищує виробничі завдання.

Тісна співдружність з радянськими робітниками, інженерами і техніками відкрила перед шахтарями Налайхи широкі можливості для введення у виробництво нової техніки і обладнання. Минулого року гірники встановили безпосередні зв'язки з радянськими гірниками з шахти імені В. І. Леніна комбінату «Південкузбасвугілля». Велика група монгольських шахтарів стажувалась на радянському підприємстві.

Від міністерства вугільної промисловості СРСР «Налайха» отримала недавно ще один очисний механізований комплекс. Зараз ведуться підготовчі роботи для введення його в експлуатацію. Монгольські гірники впевнені, що нинішнього року вони засвоють проектну потужність шахти і добуватимуть більше 600 тисяч тонн вугілля.

К. БОЛДОХОНОВ.
кор. ТАРС.

Улан-Багор.

ГОСТРА ПРОБЛЕМА

Енергетична криза, спричинена рішенням арабських країн скоротити поставки нафти державам, які проводять проізраїльську політику, перетворилася на одну з найгостріших проблем для багатьох країн Західної Європи, США, а також для Японії.

БОНН. «На порозі нафтової кризи», «Дорожчає бензин», «Попереду холодна зима» — такі заголовки дедалі частіше з'являються на сторінках західнонімецької преси. Нестачу нафтопродуктів використовують нафтові концерни. Різко підскочили ціни на паливе. Мазут для опалення житлових будинків у деяких землях ФРН подорожчав одразу на 300 процентів. Оголошено про підвищення ці на електроенергію.

ВАШІНГТОН. Сенат конгресу США схвалив і надіслав на розгляд палати представників законопроект про надання президентові надзвичайних повноважень для подолання енергетичної кризи. Законопроект, зокрема, надає президентові право запроваджувати лімітування на споживання бензину та інших видів пального, пакладати заборону на експорт окремих нафтопродуктів з США, обмежувати споживання енергії в неважливих цілях.

КОПЕНГАГЕН. У Данії запроваджено нові обмеження на споживання нафти, бензину і електроенергії. Відповідно до пропозиції міністра торгівлі Ерлінга Енсенна, яку схвалила фінансова комісія Фолькетингу (парламенту), заборонено користуватися приватними автомобілями у неділю, заборонено світлову рекламу, скорочено на 25 процентів продаж нафтопродуктів на опалення.

ВІДЕНЬ. Тут почалася конференція рад міністрів організації країн-експортерів нафти (ОПЕК). Учасники конференції обговорять становище, яке склалося в результаті обмеження видобутку нафти, запровадженого арабськими країнами.

(ТАРС).

Популярність
радянської
лікарні

Більше 25 років працює в іранській столиці лікарня радянського Червоного Хреста і Червоного Півмісяця. Вона — одна з найбільших медичних установ країни. Більше трьох мільйонів чоловік отримали тут медичну допомогу, серед її пацієнтів часто можна зустріти громадян з сусідніх країн, які приїхали полікуватись у радянських лікарів.

Лікарня має складні технічні комплекси, що дозволяють виконувати на високому лікарсько-технічному рівні обслуговування і лікування хворих. Серед її лікарів — 29 докторів і 13 кандидатів медич-

них наук. Крім лікування, вони ведуть широку наукову роботу. З часу заснування лікарні в 1947 році опубліковано більше 200 наукових робіт.

Експериментальний
завод

В іранському місті Бендер-Пехлеві на Каспійському морі став до ладу перший в країні експериментальний завод рибних продуктів потужністю 3 тисячі тонн на рік. Завод доставлятиме на внутрішні і зовнішні ринки продукти з молосків, осетрових риб та інші дари моря.

В. ДІБРОВА.
(Кор. ТАРС).

Тегеран.

Завдання
кубинських
комсомольців

«Навчання, робота, гвинтівка» — під таким девізом живуть і працюють комсомольці Куби — члени Спілки молодих комуністів (СМК). Завдання соціалістичного будівництва, багато з яких Компартія доручила розв'язувати молоді республіки, передбачають дальшу активізацію діяльності СМК.

Питання, що випливають з цих завдань, були обговорені на проведеній тут цими днями нараді Національного комітету СМК, учасники якої прийняли план роботи на 1974 рік. Керівництво СМК намітило спрямувати зусилля спілки на поліпшення роботи в галузі освіти, а також комуністичного виховання молодого покоління в дусі вірності традиціям революційної боротьби і принципам інтернаціоналізму.

Перед комсомольцями Куби поставлено завдання збільшити вклад молоді в економічний розвиток країни шляхом виконання і перевищення молодими робітниками виробничих планів і зростання продуктивності праці. У зв'язку з цим по всій країні створено молодіжні профспілкові комісії, керівництво якими партія поклала на СМК.

Інша важлива галузь діяльності СМК у наступному році — військова підготовка захисників соціалістичних завоювань батьківщини. Намічено розгорнути активну роботу по політичній і фізичній підготовці призовників Революційних збройних сил.

Перша перерва після першого уроку в незнайомій школі, в іншій країні. Марія — дівчина з Москви. Діти з НДР оточили вчительку — їм все цікаво — і де вона була під час канікул. І які будинки в Москві найкращі. Марія не сніла: разом з нею працюють ще дві дівчини з Радянського Союзу. Міцне дружба з братньою Німецькою Демократичною Республікою. Фото з журналу «ФРАПЕ ВЕЛЬ» (НДР).

Індія готується
зустріти
Л. І. Брежнєва

«Наступний візит Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва в Індію стане подією величезної важливості в історії нашої країни, — заявив у розмові з кореспондентом ТАРС головний міністр штату Керала Ачутха Менон.

Візит Л. І. Брежнєва в нашу країну, — підкреслив він, — сприятиме дальшому розширенню економічних і культурних зв'язків між Індією і Радянським Союзом, успішний розвиток яких є одним з основоположних факторів миру і прогресу в Азії».

Висловлюючи аналогічну точку зору, газета «Петріот» пише, що «свідомість поглядів обох країн з ключових питань сучасності, таких, як боротьба за мир, проти колоніалізму, неокolonіалізму та расизму, є міцною основою для індійсько-радянського співробітництва, яке постійно зростає і розвивається».

МАНІФЕСТАЦІЯ
СОЛІДАРНОСТІ

Більш як 150 тисяч робітників, юнаків і дітяк взяли участь в Турніні у медіальній маніфестації і митингу солідарності молоді та студентів усієї Європи з народом і молоддю Чилі. Численні делегації прислали демократичні молодіжні організації Франції, ФРН, Іспанії, Норвегії, Данії, Австрії, Польщі, Угорщини, НДР, Чехословаччини, Болгарії, Румунії, Радянського Союзу та багатьох інших країн.

І ЗНОВУ ЗОЛОТА НАГОРОДА!

ЗАСЛУЖЕНИЙ САМОДІЯЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ ТАНЦЮ УРСР «ЯТРАНЬ» ПОВЕРНУВСЯ З ІТАЛІЇ. ДЕ ВІН БРАВ УЧАСТЬ В «ТИЖНІ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ», ОРГАНІЗОВАНОМУ З ІНІЦІАТИВИ ТОВАРИСТВА «ІТАЛІЯ — СРСР». ЯТРАНЦІ ДАРУВАЛИ СВОЄ ЧАРІВНЕ МИСТЕЦТВО ГЛЯДАЧАМ РИМУ, НЕАПОЛЯ, ВЕНЕЦІЇ ТА ІНШИХ МІСТ КРАЇНИ. НА ПОГО ЧОТИРНАДЦЯТИ КОНЦЕРТАХ ПОБУВАЛИ ТИСЯЧІ ІТАЛІЙЦІВ.

На залізничному вокзалі міста Кіровограда ятранці зустрічали земляки. Вітаючи їх, заступник голови облвиконкому Є. М. Чабаненко сказав: «Ми з хвилюванням стежили за вашим перебуванням за кордоном, раділи кожному успіхові. Ми вірили, що ви гідно представлятимете там нашу Радянську країну».

Тепло привітав прославлений колектив другий секретар міськкому КП партії України А. Д. Сухоцький. Серед тих, що зустрічали «Ятрань», були завідувач відділом пропаганди і агітації обкому

партії І. П. Оліфіренко, секретар облпрофради Л. О. Руголь, представники робітничих і самодіяльних художніх колективів Кіровограда.

Керівник делегації кіровоградців, голова облпрофради Д. Т. Жмак роз-

повів, як проходили концерти колективу ятранців, про те, що ансамбль одержав високу нагороду — ювілейну золоту медаль Товариства «Італія — СРСР».

На фото: тепла зустріч на залізничному вокзалі. Фото В. КОВПАКА.

Р АДЯНСЬКІ війська наближалися до Турецького валу на Перекопі. Фашисти люто когриталися вогнем. Але радянські білці продовжували наступ. Анатолій Ткаченко зосереджено посилав снаряд за снарядом. Сусідня гармата теж не відстає. Влучним пострілом підбила німецький танк. За ним заїждив другий. Обходить велику вирву третій. На якусь мить він повернувся боком до артилеристів, і снаряд прошив ворожу машину наскрізь. Над нею знявся стовп диму й вогню, земля струсонулася від вибуху. Але четвертий — він виявився ближче за інших до Ткаченка, — крутим розворотом роздушив гармату вщент. Анатолій з товаришем врятувалися в окопчику.

Як тільки фашист відійшов трохи далі, хлопці наздогнали танк, вискочив на нього. За якусь мить (хоч би свої не прийняли його за ворожого солдата і не зняли меткою автоматною чергою) зняв в'язку гранат з поясу і скріпив їх докупі. Але як і чим прив'язав чи прикріпив вибухівку до танка, що повзав по окопах? Зняв з себе поясний ремінь, і міцно прив'язав гранати до ступи гармати, біля самої башти. Фашистські танкісти, напевне, почувши щось і кидали машину з вибухівки у вибоїну. Анатолій скинувся за чеху і впав з машиною у воронку. Страшний вибух оглушив його.

Коли трохи стихло і спала пилюка, Ткаченко побачив: башту знесло з гарматою зовсім, машина диміла, упершись гусеницями в бруствер...

За цей подвиг Анатолія було нагороджено першим орденом Слави третього ступеня.

II—

Після визволення Криму, дивізія, в якій служив А. Ткаченко, була перекинута у Прибалтику, в район Шауляя. Оточені фашисти намагалися зупинити наступ наших військ і зиркатися морем з оточення. Сержант А. Я. Ткаченко вогнем своєї гармати знищив ворожий бронетранспортер, знищив велике скупчення фашистських солдатів, бив прямою наводкою по скупченню танків. Потім ворог перейшов у контратаку. До позиції, де стояла Анатолієва гармата, залишався двадцять, потім тільки п'ятнадцять

метрів. Сержант скомандував:

— Автомати! Вогонь!

Наприкінці бою Ткаченко тримав свого автомата лівою рукою — права перебіла, — у диску було кілька патронів...

За цей бій А. Я. Ткаченко був нагороджений ще одним орденом Слави другого ступеня.

...Фронт посувався все далі на захід і, нарешті, покотився вогненною лавиною по німецькій землі. Семеро радянських бійців під командуванням старшого сержанта Анатолія Ткаченка переправилися в темряві на західний берег річки, окопалися. На світанку гітлерівці побачили їх і відкрили шалений вогонь. Увечері через

Операція „Пошук“

Гвардієць з Кам'януватки

річку переправили першу гармату. Справи пішли ще краще. Анатолій Ткаченко влучно бив по фашистах поперемінно то картечю, то бронебійними снарядами. А тим часом через річку прибувало підкріплення. Прибавилося й гармашів.

Коли настав момент рішучого наступу вглиб ворожої оборони, сержанта вже не було на плацдармі. Неприємного й важко пораненого його під ворожим вогнем солдати переправили на східний берег. Останнє, що запам'яталося — неподалік перед ним розірвався ворожий снаряд, здійнявши смерч вогню і землі. Потім усе пригасло...

III—

Опритомнів у госпіталі. Біла палата. На столику букет весняних квітів. Тут, у лікарні, йому і вручили третій орден Слави. Старшина А. Я. Ткаченко став повним кавалером ордена солдатської мужності і відваги.

Довго лікувався гвардієць. Було час на роздуми та спогади. Багато писав товаришам у частину, де воював. Багато писав і йому, бажая одужання,

розповідали про бої з фашистами у передмістях Берліна, біля самого рейхстагу...

Згадувалося дитинство у маленькому степовому селі Кам'януватці Новомиргородського району на Кіровоградщині. Там батько працював сільським фельдшером. Потім переїхав до Києва. Мріяв юнака не судилося збутися — після школи фронтowymi дорогами пройшов сотні кілометрів. На фронті здружився з гарними людьми. То — українці і грузини, росіяни і казахи, білоруси і вірмени.

...Минають роки. Після одужання виписався з госпіталю, приїхав до Києва, знайшов маму, влаштувався на роботу, але лікарі настояли на зміні клімату — довелося виїхати до Ташкента. Там і працює нині наш славний земляк. Зустрічається з молоддю, особливо з молодими воїнами. На одній із таких зустрічей гвардії старшина запаса розповів:

— Картку кандидата в члени КПРС я одержав на фронті, у 1943 році. Був я тоді зовсім молодим, дев'ятнадцятилітнім. Засідання парткомісії проходило в траншеї. Об бруствер били ворожі кулі. Заяв було багато. Вірив у те, що нема вищого звання, ніж комуніст. Одержавши парткутку, ми бережно загортали його в шматочку чистої матерії чи клеїнки, клали до нагрудної кишені, біля самого серця. Партійний квиток давав нам великий привілей — бути попереду в бою.

...Вечорами Анатолій Якимович довго засиджується, відповідаючи на численні листи. Пишуть піонери й комсомольці, пишуть трудівники тих міст і сіл, у визволенні яких він брав участь. Пишуть однопольчани. А Рашид Гастайович Латипов, нині татарський радянський письменник, листується з Ткаченком, уточнюючи деталі боїв, де вони билися пліч-о-пліч майже всю війну — він пише книгу «Не заради слави». У ній йдеться про дружбу багатонаціональну сім'ю гармашів-гвардійців у роки війни. Головний герой книги — наш земляк.

І. БОЙКО,

член обласного літоб'єднання.
м. Новомиргород.

Вийшли з офсайда

Колектив шпигатно-вірвовочної фабрики, як і всі інші колективи фізкультури обласної ради ДСТ «Авангард», включився у складання нормативів комплексу ГПО. Перш, ніж розпочати групові тренування, наказом по фабриці було затверджено склад комісії з восьми чоловік. Це — інженери, техніки, службовці, які пропагували новий комплекс, особисто брали участь у численних змаганнях. Це головний механік фабрики Анатолій Квашин, заступник голови ради колективу фізкультури бригадир енергодільниці Анатолій Ковтанок, начальник прядильної дільниці Михайло Ушаков.

Місцеві художники виготовили відповідну наочну агітацію, працівники фабрики виділили кошти на придбання спортивного одягу та інвентаря. І раптом творчий вогник у фізкультурників згас. Не довелося торік добувати масовості у систематичних плакатних заляттях. Повне затишшя напало на фабриці і протягом першого півріччя нинішнього року.

— Наше упущення, — каже директор фабрики (він же голова комісії ГПО) Олександр Павлович Кузьмін. — Не змогли ми зробити спорт повсякденним явищем. Причини, звичайно, багато. Досить сказати, що лише протягом року на посаді інструктора по спорту у нас побувало п'ять чоловік.

Після короткої паузи на обличчя Олександра Павловича засяяла тепла усмішка:

— Зараз, як кажуть, виходимо з офсайда.

Заслуга в цьому інструктора по спорту Зінаїди Шилевої. Смілива, принципова. Наполегливо проводить вона роз'яснювальну роботу серед робітників. Нелегко за місяць-другий надолужити прогалину протягом року. Тим більше, що починати Шилевій довелося з самого початку. Оновила наочну агітацію, впорядкувала документацію. За порівняно короткий час справи значно поліпшилися. Інструктор не ставив головною метою підготовку класних спортсменів, а прагне через комплекс ГПО прищепити всім робітникам любов до фізичної культури.

З цією метою щодня проводиться виробничі гімнастики, дві години на тиждень — тренувальні заняття. Створено підготовчі групи на провідних дільницях фабрики. Робітники почали систематично виходити на старт багатоборства ГПО. В кінці серпня, наприклад, на стадіоні «Юний піонер» складала нормативи тридцять робітників. Заліки приймають громадські фізкультурні активісти.

У числі тих, хто є взірцем для молоді — ветеран фабрики В. М. Якович. Василю Михайловичу 64 роки. Залік він склав одним з перших. «Золотими» значківцями стали старший інженер-економіст Лідія Волова, електрик Микола Возний, складали нормативи тридцять робітників. Заліки приймають громадські фізкультурні активісти.

Поживається робота спортивних секцій. В липні, під час стартів восьмої міської спартакіади команда городошників зайняла перше місце серед колективів фізкультури четвертої групи. Перше місце посіла команда фабрики у змаганнях з настільного тенісу, третє — за легкоатлетами.

Нині на фабриці кожен третій робітник готується до складання норм з нового комплексу ГПО.

Е. ЯРУШОК.

КЛАСИЧНА БОРТЬБА

На завершальному етапі

В спортивному залі СК «Зірка» закінчилися поєдинки боротьби класичного стилю, результати яких входять до заліку обласної спартакіади сільських та селищних Рад депутатів трудящих. На змаганнях (це були останні старти спартакіади) вперше виступили спортсмени Устинського району і здобули командну першість. Другі призери — представники Новомиргородського району, треті — спортсмени Малої Виски. В своїх вагових категоріях чемпіонами спартакіади стали В. Рибко (Новомиргородський район), А. Поліщук (Олександрівський район), П. Філі-

пенко (Новоукраїнський район), В. Григорченко (Маловисківський район), З. Ятел (Новомиргородський район), В. Костенко (Олександрівський район), А. Лобушко (Кіровоградський район), В. Гончаренко (Світловодський район), В. Денисов (Олександрівський район).

Не взяли участі в змаганнях команди Вільшанського, Петрівського, Онуфріївського, Знаменського, Компаніївського, Новоград-Волинського районів.

А. КОРОТКОВ,
старший інструктор
облспорткомітету.

24 СУБОТА

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05
— Кольорове телебачення.

Гімнастика для всіх. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Для школярів. «Ми танцюємо і співаємо». (М). 10.00 — «В майстерні художників». Народний художник СРСР Е. А. Кибрик. (М). 10.30 — Кольорове телебачення. «Російський романс». (М). 11.00 — «Дівчата, батьки!» (М). 11.30 — «Музика сьогодні». На III з'їзді композиторів РРФСР. (М). 12.15 — «Поезія». Е. Межелайтис. (М). 12.45 — «КПРС — партія інтернаціоналістів — денішів». (К). 13.05 — «Придніпровські залізниці — 100». (Дніпропет-

ровськ). 13.35 — Композитор К. Домінгес. (К). 14.20 — Мультифільм. «Різно о третій п'ятнадцять». (К). 14.40 — Телефільм «Там, за лінією фронту». (К). 15.35 — «Поезія-73». (К). 16.35 — «За накресленнями ХХІV з'їзду КПРС». «Світловодський керамічний». (Кіровоград на Республіканське телебачення). 16.55 — Телефільм. (Кіровоград). 17.15 — Політичний оглядач газети «Правда» Ю. А. Жуков відповідає на запитання телеглядачів. (М). 18.00 — Новини. (М). 19.10 — «Очевидне — неможливе». (М).

19.10 — «За вагомим проханням». Концерт. (М). 19.50 — Фільм-спектакль. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.45 — Продовження фільму-спектаклю. (М). 22.35 — Чемпіонат СРСР з баскетболу. Півфінал. (М). По закінченні — новини. ДРУГА ПРОГРАМА. 18.00 — Для юнацтва. «Музична енциклопедія». (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К. з включенням Кіровограда). 19.30 — Концерт. (К). 20.45 — «На добраніч, діти!» (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Болгарський художній фільм «Що може бути краще за по-

гану погоду». (К). 23.10 — Вечірні новини. (К).

25 НЕДІЛЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Ранкова гімнастика для дітей. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Для школярів. «Будильники». (М). 10.00 — «Служу Радянському Союзу!» (М). 11.00 — «Місто майстрів». (Ереван). 12.00 — «Музичний кіоск». (М). 12.30 — «Сільська година». (М). 13.30 — Для школярів. «Хлоп'ята з нашої двору». Прем'єра телефільму багатосерійного спектаклю. Історія третя. (М). 14.05 — «Третій, вирішальний». (Львів). 14.15 — «Екран молодих». (Донецьк). 13.40 — «КПРС — партія інтернаціоналістів-ленінців». (К). 16.00 — Кольорове телебачення.

Програма мультфільмів. (М). 16.30 — Міжнародна панорама. (М). 17.00 — Концерт. (М). 17.30 — Новини. (М). 17.45 — Художній фільм «Дівчина з характером». (М). 19.15 — «Клуб нічоподорожжів». Кольорове телебачення. (М). 20.15 — «У концертному залі». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.45 — Чемпіонат СРСР з боксу. Фінал. (Вільнюс). По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 16.00 — «Весела естафета». (К). 17.00 — Для дітей. «Сурмач». (К). 17.40 — «Портрет митця». (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — Творчий звіт-концерт майстрів мистецтва та художніх колективів Хмельницької області. (К). В перерві — «На добраніч, діти!» (К). 22.15 — Програма «Час». (Відеозапис). (К).

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 50. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газети виходять у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.